

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Heinricus Rudolphus Redeker/ I.U.D. P.P. ...
Ad Exequias, quas Viro ... Dn. Tobiae Romberg/ Secretario Aerarii Oppidani
Fidelissimo, eius Vidua moestissima Hodie ... paratas cupit, Omnes omnium
ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1667

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777422859>

Druck Freier  Zugang



Redeker, H. R.,
in
Tob. Romberg.
Rost. 1667.

12.

RECTOR
 UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
 HEINRICUS RU-
 DOLPHUS *Redeker* /
 J.U.D., P.P. Sereniss. Ducis Mechl. Consil.
 & Consistorii Ducalis Assessor.

Ad Exequias,
 quas

Viro Spectatissimo, Literatissimo & Integerrimo

DN. TOBIÆ



Romberg /

Secretario *Ærarii* Oppidani

Fidelissimo,

ejus

Vidua *mœstissima*

Hodiè hora I. in Æde Jacobæa paratas cupit,

Omnes omnium ordinum Cives Aca-
 demicos officiose invitat.



ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. 1667.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS
HEINRICUS
DOLPHUS
I. U. D. P. P. Secretarius Ducis Mechl. Confil.
& Consistorii Ducalis Alstedor.
Adversarius

NOBILITATI
DN. TOBIAE

Secretario
Fidelissimo

Vobis
Omnibus omnium ordinum Civibus Aca-
demicos officios invariat

ROSTOCKI
Type JOHANNES KELL. Acad. Typogr. 1687



Salutem!



Nter maximas vitæ hu-
manæ ærumnas, quibus hu-
manum genus cottidie af-
fligitur, miserior, & luctu
plenior nulla est, quam si
matrimonium, conjugum
mutuo amore, & indissol-
lubili benevolentia vinculo
sociatum, in viridi & ro-
bustâ adhuc dissolvitur ata-

te. Quis equidem, nisi communi sensu destituatur,
& ab ipsâ humanitate sit alienissimus, explicare potest,
quæ viro viduo eveniant incommoda, quando uxore
suavissimâ, quæ finis ejus familiæ & felicitatis hu-
manæ præsidium fuit, intempèstivè privatur? Sed
quis eloqui potest, quæ viduæ obveniant mala, quan-
do à dilectissimo iduatur marito, ceu principe suæ fa-
miliæ? Per se certè valdè imbecilla res est fœmina, sed
maximum huic infirmitati pondus accedit, quod vi-
dua fiat; tum enim omnia ei in solitudinem conver-
tuntur, quæ antea præsidia domus fuerunt. Hinc
undique mœror & undique luctus. Miserrime eâ de-

re,

re queritur Deidamia Achillis vidua: *Non unquam, inquit, pejor luctus scemina accidit, quam si viro orbetur & funestâ nece domus viduetur. Statim enim vicini agros refecant, omniaque abradunt, nec jus & fas legum reverentur: Idcirco non miserior quicquam est ac infirmitus, quam vidua in a libus mulier, quæ nullum sibi in terris solatium superesse, defuncto marito, sapius intelligit. Miserrime proinde, nec sine causâ, Viri mortem acerbissime dolet magni Pompeij relicta conjunx Cornelia, ceu ejus funestissimum planctum vivis coloribus depinxit Poeta:*

Jam nunc Te, inquit, per inane chaos, per Tartara conjux

Si sunt ulla, sequar, planctu contusa peribo;

Subjungit Poeta:

Sic luxit saxumque arctæ complexa dolorem

Perfruitur lacrymis, & amat pro conjuge luctum.

Uti enim luctus ille viduarum omnium est gravissimus, maximeque penetrans; ita non corpus tantum, sed animum ipsum stupendo afficit mœrore: à cunctis enim mundi deliciis, si quæ tales dicendæ, segregatur, quæ virum amittit. Quoties enim vidua domum intuetur suam, eam rectore destitutam apprehendit: Quoties ad liberos se convertit suos, illos, ceu Patre orbatos, sine gemitu aspicere nequit: Quoties ad ea, quæ antea præsidia vitæ fuerunt, reflectit, ea omnia in solitudinem conversa misera animadvertit. Cum autem tam grave vulnus domui Rombergianæ sit illarum, nemo non facile judicabit, quanto mœrore & luctu, tum vidua mœstissima, tum orphani tristitia oppressi, sint consternati, quando illorum Marius Conjunctissimus, & Pater Suavissimus, *Vir Integerrimus*

*gerrimus & Spectatissimus DN. TOBIAS Romberg/
Casse Rostochiensis Secretarius Fidelissimus, cum virilem
ætatem ageret, & sanā alioquin uteretur valetudine,
ex hâc vitâ mortali evocatus est. Quò enim major
viri hujus fuit integritas, & vitæ innocentia, quippe
qui nulli molestus, singulis autem pro virili promptus
esse solebat, laudatur, eo majorem etiam luctum e-
jus inopinatus obitus tum uxori, tum liberis, tum ami-
cis, quos multos reliquit, incussit suis. Prodiit au-
tem in hanc lucem piè defunctus Dn. TOBIAS Romberg/
Anno Orbis redempti 1615 21 May, horâ 12. meridiana, & qui-
dem in liberâ & Imperiali civitate Mülbursio Thuringorum.
Patrem suum laudavit Virum Laudatissimum Dn. Die-
terich Romberg / Civem & Negotiatorem ejus loci Pra-
stantissimum: Matrem vero habuit Fœminam virtutibus
femineis Ornatisissimam GERTRUDEM Hüplissen / Ma-
trem Honestsissimam. Avus ejus paternus fuit Dn JO-
HANNES ROMBERGIUS, Civis Imperialis civitatis Dort-
mundæ præcipuus. Avia verò ejus memoratur Fœmina
Pudicissima ANNA Friedhoffes / Viri Sectatissimi Dn.
JOHANNIS Friedhoffes / Civis Dortmundani Celeberrimi,
filia Charissima. Avum maternum habuit Dn. SE-
BASTIANUM Hüplissen / Senatorem & Negotiatorem
Mülburianum Clarissimum. Aviam maternam laudat Fœ-
minam Lectissimam BARBARAM Schmiedes / Civis &
Negotiatoris Mülbursani, Dn. CASPARI Schmiedes /
filiam suavissimam. Hi verò sunt illi, quibus ortum suum
piè defunctus debet, quin etiam cum & ipse congenitum
omnibus mortalibus vitium secum in lucem proferret, omni
curâ, id ipsum Sacri baptismi lavacro purgari & expiari,
parentes contenderunt, nec non à primis annis fingendo &
optimè formando pueri animo, omnem impenderunt ope-
ram.*

ram; adeoque non modo privatim, sed & in publico Gymna-
sio patrio, primò sub Viro Clarissimo M. GEORGIO AN-
DREA FABRICIO, in humanioris literaturæ studiis eum
informari curarunt, quibus majori parte ipsius ductu per-
ceptis, parentum placito ad celebre Gymnasium, quod Antiscii
est, missus, ibidemque sub Clarissimo Dn. D. JOHANNE
BOTSACCO Gymnasiarchâ, per biennium substitit. Ex-
inde verò consilio suorum in Poloniam profectus est, ut ejus
gentis linguam imbereret, eâ ratione, ne, si qua eo loci ipse
subsistendi lauta se offerret conditio, linguæ ibidem usitata
ignarus esset. Quia verò Mulhusium patria ejus, Anno
1632. per belli Casarei Imperatorem Pappenheimium colle-
ctis bellicis defatigata & nimia aris exactione oppressa fue-
rat, ut nec solvendo esset, Pater ejus cum quibusdam aliis suis
concivibus obses datus & Pragam abductus est; postquam
autem per semestre tempus squalorem duri carceris susti-
nisset, miserè periit: quo factò noster pie defunctus ad
matris placitum, & solatium, cum per triennium in Prussia
& Poloniâ degisset, domum se recepit, neque tamen diu-
tius ibi substitit, sed mox Hamburgum profectus, ubi ratio-
num artificiosè dispungendarum notitiam, neutiquam ta-
men neglectis studiis bene cœptis, ex fundamento haustit, &
per sesquiannum mensâ Viri Celeberrimi Dn. JUSTI VON
Doverbeck Mercatoris Industrii usus est, qui longiori tem-
pore etiam lubens eum secum detinuisse, nisi ipsi animus
studia sua ulterius prosequendi aliud suassisset. Delibera-
to itaque animo exinde hoc Anno 1636 venit, & primo in
Philosophia, postea etiam in Jurisprudentiâ, ductu Viri No-
bilissimi & Consultissimi Dn. JOHANNIS Kleinschmied
P.P. cujus mensâ & hospitio diu usus fuit, animum suum
sedulò exercuit, nec non Præside Viro Ampliâ & Consult.
LEVINO BATTO, D. dispersa collegia habuit. Anno
verò

verò 1638. Hamburgum iterum se contulerat, animo eo
sibi proposito, ut Lugdunensem inviseret Academiam Bata-
voram; sed peste ibidem grassante, consilio praelaudati sui
Hospitis, iterum huc reversus est, & Dni JOHANNIS
Guhlen / XVI. viri & Zythopæi Præstantissimi, hospitio &
mensâ, exceptus, ad annum usque 1644 hęc substitit: quo ipso
cum res omnes eò disposuisset, ut huic loco tandem valediceret,
singulari Dei providentiâ, cum Honestissimâ feminâ
MARGARETHA Raffmeisters / piæ defuncti Dn. TI-
TI Eggebrechts / Civis & Negotiatoris Industrii, relicta
viduâ, matrimonium contraxit, & ex eâ unam filiam vir-
ginem Pudicissimam ANNAM MARGARETHAM,
adhuc superstitem, charissimique patris obitum valde lu-
gentem, suscepit. Anno verò 1647. 19. Februarii era-
rii oppidani, quod Cassam vocant, Secretarius factus, se-
dulò suo officio ad mortem usque vacavit. Anno 1648 au-
tem charissimâ suâ conjuge orbatus, biennium in vidui-
tate transegit; quo elapso, ad secunda vota, cum Virgine
Lectissimâ WENDULA, Viri Amplissimi & Prudentissimi
Dn. JOACHIMI Kleinschmiedes / Reipubl. hujus oppi-
dani Consulis Gravissimi, filiâ charissimâ, hodiè viduâ
mæstissimâ, transit, & ex illâ quinque filias WENDU-
LAM, EUPHROSYNAM, CATHARINAM, DO-
ROTHEAM & THEODORAM, amplexus est, è qui-
bus CATHARINA & THEODORA satis cesserunt,
reliqua luctu repleta adhuc supersunt, quibus Dei solamen
& præsidium toto aprecamur corde. In vitâ & moribus
piæ defunctus fuit integrâ honestate gravis, officiosus au-
tem erga omnes. Quare Deus ad beatiorum eum evoca-
vit vitam, utut non sine magno Suorum luctu. Ardenti e-
tenim morbo quodam infestatus, ejus vim nullâ ope aut con-
silio

*filio medicorum compescere potuit. Ubi autem morbum
prevalere cognovit, totus sese ad mortem beatam compos-
uit: praviâ itaque peccatorum confessione, Sacram Synax-
im à plurimum Rever. & Clarissimo Dn. ENOCHO
SWANTENIO, S.S. Theol. D. & ad D. Jacobi Archidia-
cono Fidelissimo, devoto pectore excepit, posteaq; piis in suspi-
riis ac precibus 7. Septembr. die, presentis anni, in Deo placidè
occubuit, Anno ætatis 52. mensum 4. Deus ipsi placidam
requiem, & ad vitam æternam gloriosam largiatur re-
surrectionem, viduæque ac orphanorum cœtui omnigenam
benedictionem.*

Cum verò piè defuncti hujus Tobix
corpus hodiè terræ iterum, cui or-
tum suum debet, sit concredendum,
nostri quoque officii erit, Viro huic
tam benè de Republ. & omnibus bo-
nis merito, ultimum honorem non
denegare, sed honorificâ & amplissi-
mâ præsentia deductionem ejus fu-
neris cohonestare, quod ut decenter
fiat, omnes omnium ordinum Ci-
ves Academicos amicè & offi-
ciosè rogo,

P.P. Rostoch. sub Sig. Acad. d. 12. Septemb.

Anno 1667.



verò 1638. Hamburgum iter
sibi propositum, ut Lugdunensem
vorum; sed peste ibidem gra
Hospitiis, iterum huc rever
Guhlen, XVI. viri & Zytho
mensa, exceptus, ad annum usq
cum res omnes eò disposuisse, ut
singulari Dei providentiâ,
MARGARETHA Raffmeis
TI Eggebrechts, Circa & Ne
viduâ, matrimonium contraxit
ginem, Pudicissimam ANNA
ad huc superstitem, charissimam
gentem, suscepit. Anno vero
rii oppidani, quod Cassam voc
dulò suo officio ad mortem usq
tem charissimâ suâ conjuge or
tate transegit; quo elapso, ad se
Lectissimâ WENDULA, Viri
Dn. JOACHIMI Kleinschmi
dani Consulis Gravissimi, filia
maestissimâ, transit, & ex illâ
LAM, ELIPHROSYNAM,
ROTHEAM & THEODOR
bus CATHARINA & THE
reliqua luctu repleta adhuc sup
& presidium toto apprecamur
piè defunctus fuit integrâ bene
tem erga omnes. Quare Deu
dit vitam, ut non sine magno
zenim morbo quodam infestatus

erat, animo eo
ademiam Bata
pro prelaudati sui
ni JOHANNIS
ssimi, hospitio &
substitit: quo ipso
dem valediceret,
sissima feminâ
functi Dn. TI
dustrii, relictâ
am filiam vir
GARETHAM,
vixit valde lu
Februarii ara
rius factus, se
Anno 1648 au
gium in vidui
cum Virgine
Prudentissimi
bl. hujus oppi
, hodiè viduâ
as WENDU
NAM, DO
xus est, & qui
atis cesserunt,
Dei solamen
tà & moribus
officiosus au
m eum advoca
Araceni e
la ope aut con
filio.

